

TEST **IBANEZ Q52 & QX54QM**

GEEN KOPZORGEN

Een Stratocaster of Les Paul zonder kop, dat is toch geen gezicht? En krijg je niet een minderwaardige gitaar als je zomaar de kop er vanaf haalt? Ibanez bewijst met de nieuwe Q-serie dat het niet zo hoeft te zijn.

Mijn eerste herinneringen aan een koploze ('headless') gitaar zijn die van Steinberger en waren niet echt positief: geen kop dus en een lelijke, kleine body. Toch zag je er in de jaren tachtig vele grootheden op spelen. Dit type gitaar heeft echter nooit een grote doorbraak gekend. Meer recent zijn de headless gitaren wel weer wat meer in de belangstelling gekomen met modellen van Strandberg, Mayones en Aristides en vaak in 7- of 8-snarige uitvoeringen. Maar het prijskaartje dat er vaak aan hangt geeft ook weer de nodige kopzorgen. Ibanez heeft het koploze idee ook opgepakt en komt met de Q-serie in vijf verschillende uitvoeringen. Wij zijn met twee 6-snarige modellen aan de slag gegaan.

De twee testgitaren lijken op elkaar, maar er zijn duidelijke verschillen. De

Q52 is een model met dubbele humbuckers, de QX54QM een gitaar met één humbucker en twee enkelspoelselementen en schuingeplaatste frets. De vorm van de gitaren is verder gelijk: een klassieke dubbele cutaway waarbij achter de brug een uitsparing in het hout is gemaakt om de brug te plaatsen en zo de stemmechanieken te kunnen gebruiken. De body's zijn mooi ergonomisch gevormd en de hoge posities zijn prima te bereiken door de diepe uitsnijding. Wat verder opvalt is dat deze gitaren met 2,3 kilo licht zijn. De afwerking is is top. Nergens een onvolmaaktheid in hardware of lak. De QM in het 54-model staat voor quilted esdoorn. Ik vind het zonde dat deze juist een zwarte slagplaat heeft. Body's zijn gemaakt van nyatoh hout. Dat is een niet veel gebruikte houtsoort en moet een mooie, open resonantie geven. Verder zitten er nog enkele innovatieve snuffjes op deze instrumenten. Zo is de brug samen met de lockingtopkam speciaal ontwikkeld. Het oogt solide, met individueel af te stellen zadels. Een groot voordeel is dat er gewone standaard snaren gebruikt kunnen worden. Het enige wat je nodig hebt is een inbusleutel om de snaren in de lockingtopkam vast te zetten; de ball-end van de snaar klem je in de brug vast. Het stemmen met de zes draaiknoppen is even wennen; ze zitten dicht op elkaar.

Met de Wizard C-hals gebruikt Ibanez een beproefd concept. Enige nadeel vind ik dat op de birdseye esdoorn toets de witte positie-markeringen lastig te zien zijn, zeker in een wat donkere omgeving. De 24 Jescar EVO frets zijn goudkleurig en netjes gekroond. Ook de elementen zijn speciaal voor deze gitaren ontwikkeld en lijken een beetje op die van de man met de blote vuisten. Het dyna-MIX10

elementsysteem, is vernuftig: samen met de volume- en toonregelaar zijn er een 5-standen elementschakelaar en een 2-standen 'alter'-schakelaar. De laatste zet op de Q52 een humbucker in 'power mode', wat op realistische wijze een singlecoil moet nabootsen. Op de Q54 schakelt deze schakelaar twee singlecoils in serie. Zo zijn er tien verschillende klanken uit deze gitaren te halen.

SPEELGEMAK Zoals gezegd zijn de Ibanezen licht en om de schouder gehangen is de balans prima. Beide halzen voelen natuurlijk aan, een tussenweg tussen een platte speed neck en een vol C-profiel. Bij de topkam is de breedte 42 mm en deze loopt uit naar 57 mm bij de 24e fret. De dikte van de halzen is over de hele lengte nagenoeg gelijk. Door de diep uitgesneden hals-bodyverbinding zijn alle posities gemakkelijk te bereiken. De schuin geplaatste frets van het 54-model zijn in eerste instantie wat vreemd, zeker als je een klassiek geschoolde gitarist bent met een mooie rechte handpositie. Als de gitaar wat hoger om je hals hangt zou dit natuurlijker aan moeten voelen omdat je onderarm dan minder gedraaid hoeft te worden. Maar als ik de gitaar eens opzettelijk lekker laag hang, speelt dit ook prettig. Ik vond het helemaal prima: ik was er zo aan gewend.

De houtcombinatie van bubinga en esdoorn en een birdseye esdoorn toets zorgt voor het scherpe randje waarbij je de sustain in de hals voelt. Het veel resonantere nyatoh zorgt voor de volle klank. Hiermee wordt het laag ook aangezet – het laag en midlaag hebben bij deze gitaren een beetje de overhand. We kennen het dyna-MIX 10 systeem natuurlijk al van de Ibanez AZ-serie. De diversiteit van de

“IK ZIE DEZE GITAREN IN JAZZ, POP, BLUES, METAL EN ALLES ERTUSSEN EXCELLEREN.”

klankmogelijkheden blijft me verbazen. Je hebt echt tien duidelijk verschillende geluiden. Het beste is dit hoorbaar met een cleane versterker: het gaat van een dun enkelspoels- tot een vol humbuckergeluid. Het is echt een plezier om mee te spelen. In een overstuurd setting vallen sommige nuances natuurlijk weg, maar ik blijf onder de indruk. Scherpe solo's met een bijtend hoog wissel je af met een rond, zingend leadgeluid. De elementen luisteren ook goed naar de volumeregelaar waarbij deze vloeiend hun scherpe randje verliezen als je het volume terugdraait. Door de vele klankmogelijkheden zijn deze gitaren breed inzetbaar. Ik zie ze in jazz, pop, blues, metal en alles ertussen excelleren.

CONCLUSIE Ik ben weer onder de indruk van Ibanez. Kwalitatief ben ik de laatste jaren geen één slecht afgewerkte gitaar tegen gekomen. De interne kwaliteitscontrole is top. Dan komt het voor de Q-serie voor een groot deel op de esthetiek aan. Ik denk dat een aantal gitaristen meteen afhaakt als ze deze gitaarlijn zien en ik kan alleen maar zeggen: dat is zonde. Je moet wennen aan het koploze, het staat wat ielig op het podium, maar dit zijn volwaardige gitaren met een heel scala aan mogelijkheden. Ik kan niet kiezen tussen de Q52 en Q54: beide zijn topgitaren met kleine nuanceverschillen. Alhoewel de elementconfiguratie verschilt heb je met het dyna-MIX-10 systeem zoveel mogelijkheden dat je het gemis

van een enkelspoelselement - als je dat zou willen - niet ervaart. In de Q-serie is ook een 7-snarig model voorhanden met een prachtige populieren top. Het enige wat in deze reeks (nog) ontbreekt is een model met een tremolo. Ik verwacht dat er wel een markt is voor deze gitaren, want als je de pluspunten opsomt - kwalitatief top, licht, handzaam, veel klankmogelijkheden, een redelijke prijs - wie kan dat dan weerstaan? 🎸

IBANEZ Q52 (IBANEZ QX54QM)

Type: koploze elektrische solidbodygitaar
Body: nyatoh (met quilted esdoorn top)
Hals: 3-delig esdoorn en bubinga, geschroefd, Wizard C-profiel
Mensuur: 648 mm
Topkam/breedte: locking/42 mm
Toets: roasted birdseye esdoorn
Frets: 24 Jescar EVO Gold frets (hoek van 8 graden)
Gewicht: 2,3 kg
Hardware: zwart
Elektronica: 2x Q58 humbucker, volume, toon, elementschakelaar, dyna-MIX10 (1x Q58 Passive/Ceramic humbucker, 2x R1 singlecoil)
Extra's: Geleverd met gigbag
Prijs: € 998,- (€ 1.098,-)
Land van herkomst: Indonesië
Distributeur: Hoshino Europe (ibanez.com/eu)